

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi ulosottolain muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 275/1998 vp laiksi ulosottolain muuttamisesta. Eduskunta, jolle lakivaliokunta on

antanut asiasta mietintönsä n:o 29/1998 vp, on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

ulosottolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1895 annetun ulosottolain (37/1895) 1 luvun 5 §:n 1 kohta ja 4 luvun 9 b §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 5 §:n 1 kohta laissa 792/1996 ja 4 luvun 9 b §:n 1 momentti laissa 197/1996, sekä

lisätään 3 lukuun uusi 36 a §, 4 luvun 6 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 394/1973, uusi 3 momentti ja 9 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 394/1973, uusi 4 ja 5 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

5 §

Ulosottomiehen yksinomainen toimivalta

Ulosottomiehen tulee itse:

1) päättää 3 luvun 3—5 §:ssä sekä 23 §:n 3 momentissa tarkoitetusta täytäntöönpanosta, 3 luvun 36 a §:ssä sekä 4 luvun 6 b §:n 3 momentissa ja 9 §:n 4 momentissa tarkoitetusta menettelystä, 3 luvun 22 §:n 1 momentissa tarkoitetusta täytäntöönpanosta alkuperäisen saamistodisteen puuttuessa, täytäntöönpanon peruuttamisesta 3 luvun 14 §:n nojalla sekä 3 luvun 20 §:ssä tarkoitetun vaakuuden hyväksymisestä;

3 luku

Yleisiä säännöksiä tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanosta

36 a §

Jos havaitaan, että velallinen ilmeisesti ulosoton välttämiseksi luotollista tiliä tai muuta vastaavaa luotonottoa hyväksi käyttäen nostaa luottoa tai lisäluottoa ja ohjaa saataviaan tai tuloaan tällaiselle tilille, ulosottomies saa kieltää velallista ulosottovelkojan vahingoksi maksamasta takaisin tai muutoin suorittamasta kiellon antamisen jälkeen nostamaansa luottoa. Kielto on annettava välittömästi tiedoksi myös luotonantajalle. Velalliselle annettu suorituskielto koskee sellaista luottoa tai lisäluottoa, jonka luotonantaja on kiellon tiedoksi saatuaan luotollisen tilin tai vastaavan luoton puitteissa tai

muodossa velalliselle myöntänyt. Kiellon vastainen suoritus on tehoton. Luotonantaja ei saa käyttää kiellossa tarkoitetun luoton takaisinmaksuksi tehtyjä suorituksia myöskään kuittaukseen siltä osin kuin suoritukset vastaavat kiellon tiedoksisaannin jälkeen myönnettyä luottoa tai lisäluottoa. Luotonantaja on velvollinen tilittämään ulosottomiehelle tehottomalla toimella suoritettut varat uhalla, että tilittämättä jätetty määrä voidaan välittömästi ulosmitata luotonantajalta.

Velallista ja luotonantajaa on kuultava ennen 1 momentissa tarkoitetun kiellon antamista, jos se täytäntöönpanoa haittaamatta käy päinsä.

4 luku

Ulosmittauksesta

6 b §

Jos 1 momentissa tarkoitettujen luontoisetujen arvo ilmeisesti ulosoton välttämiseksi on niin korkea, että rahana maksettavasta palkasta ei voitaisi ulosmitata lain edellyttämää määrää, ulosottomies saa velallista ja työnantajaa sekä tarvittaessa myös velkojaa kuultuaan antaa maksukiellon niin kuin riittävä määrä palkasta suoritettaisiin rahana, jollei velallinen voi näyttää, että luontoisedut ovat tarpeen hänen ja hänen perheensä toimeentulon turvaamiseksi tai että ne muutoin ovat ilmeisen perusteltuja. Luontoisetuna pidetään myös tosiasiallisesti vastikkeetonta käyttöoikeutta, jos työnantajan tai muun 1 momentissa tarkoitetun käyttöoikeuden luovuttajan toiminnan luonne huomioon ottaen omaisuus on tarkoitettu pääasiallisesti velallisen yksityiseen käyttöön. Työnantaja on hänelle tiedoksi annetun maksukiellon mukaisesti velvollinen vähintään kerran kuukaudessa suorittamaan ulosmitatun määrän ulosottomiehelle. Kysymys tässä momentissa tarkoitetusta maksukiellosta voidaan saattaa tuomioistuimen ratkaistavaksi niin kuin 9 luvun 6—13 §:ssä säädetään.

9 §

Väite siitä, että omaisuus kuuluu sivulliselle, ei estä omaisuuden ulosmittaamista, jos havaitaan, että sivullisen asema perustuu sellaiseen varallisuus- tai muuhun järjestykseen, jolle annettu oikeudellinen muoto ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoi-

tusta ottaen huomioon velallisen omistajan määräysvaltaan verrattava valta tai verrattavat toimet taikka hänen saamansa edut ja muut vastaavat seikat, ja sellaista oikeudellista muotoa ilmeisesti käytetään ulosoton välttämiseksi tai omaisuuden pitämiseksi velkojien ulottumattomissa.

Ulosmittausta ei kuitenkaan saa toimittaa, jos järjestyksessä mukana oleva sivullinen saattaa todennäköiseksi, että ulosmittaus loukkaa hänen todellista oikeuttaan. Ulosmittaus saadaan toimittaa 4 momentin nojalla vain, jollei uloshaettua saatavaa todennäköisesti muuten saada velalliselta kohtuullisessa ajassa täysimääräisenä perityksi. Ulosottomiehen on ennen ulosmittausta varattava velalliselle ja sivulliselle sekä tarvittaessa velkojalle tilaisuus tulla sopivalla tavalla kuulluksi, jos se täytäntöönpanoa haittaamatta käy päinsä. Mitä 4 momentissa säädetään omaisuudesta, koskee myös velallisen edellä mainittuun järjestykseen ohjaamaa tuloa. Kysymys siitä, loukkaako ulosmittaus sivullisen todellista oikeutta, voidaan saattaa tuomioistuimen ratkaistavaksi niin kuin 9 luvun 6—13 §:ssä säädetään. Mitä 3 luvun 34 e—34 g §:ssä säädetään velallista koskevista tiedoista, koskee myös 4 momentissa tarkoitettua sivullista koskevia tietoja.

9 b §

Milloin velallinen tekee työtä puolisonsa tai sukulaisensa omistamassa taikka muussa toiselle kuuluvassa yrityksessä ilmeisesti ulosmittausta välttääkseen palkatta tai selvästi pienempää korvausta vastaan kuin mitä paikkakunnalla yleisesti sellaisesta työstä maksetaan, eikä saatavaa saada muuten häneltä täysimääräisenä perityksi, ulosottomies velallista ja työnantajaa sekä tarvittaessa myös velkojaa kuultuaan päättää, mikä on velallisen kohtuullisen työpalkan rahamäärä. Ulosmittaus toimitetaan tästä määrästä noudattamalla vastaavasti, mitä tässä laissa säädetään palkan ulosmittauksesta. Työnantaja on hänelle tiedoksi annetun maksukiellon mukaisesti velvollinen vähintään kerran kuukaudessa suorittamaan ulosmitatun määrän ulosottomiehelle, kunnes hän osoittaa ulosottomiehelle, ettei olosuhteiden muutoksen vuoksi enää ole edellytyksiä tässä pykälässä säädetyn perinnän jatkamiseen. Mitä tässä säädetään, koskee myös yksin velalliselle kuuluvaa yritystä, jos menettelyn tarkoituksena selvästi on ulosmittauksen välttäminen, ei kuitenkaan, jos osinkoa tai muuta vastaa-

vaa etuutta voidaan ulosmitata kohtuullista
palkkaa vastaava määrä.

Tämä laki tulee voimaan
kuuta 1999.

päivänä

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999
